

Gen. Bryg. Stanisław Sochaczewski

Stanisław Sochaczewski (ur. 27 sierpnia 1877 w Steblowie, zm. 14 lipca 1953 w Penley w Walii) generał brygady Wojska Polskiego.

Studiował prawo w Kijowie. Od 1902 służył jako oficer zawodowy w armii rosyjskiej. Po rewolucji październikowej od listopada 1917 - lutego 1918 dowódca dywizjonu jazdy polskiej przy rosyjskiej 8 Armii, potem organizator i dowódca 5 pułku ułanów w II Korpusie Polskim w Rosji (na Wschodzie). Na Ukrainie organizował i dowodził 5 pułkiem ułanów. Walczył pod Kaniowem i dostał się do niewoli niemieckiej. Internowany w Brześciu n/Bugiem.

W Wojsku Polskim od listopada 1918 w stopniu podpułkownika. Odtworzył 5 pułk piechoty i dowodził nim do października 1920 w wojnie polsko-bolszewickiej. Dowodził pułkiem w słynnej szarży pod Zaslawiem, gdzie 24 dywizja radziecka została całkowicie rozbita przez 115 ułanów. Do niewoli wzięto 1106 jeńców oraz zdobyto znaczne ilości broni. Szarża przyniosła sławę 5 Pułkowi Ułanów w całej armii polskiej i Rzeczypospolitej. Piąty pułk, aby uczcić pamięć tej brawurowej szarży przyjął imię „Zaslawski”, a dzień bitwy uznał za swoje święto. Pułkownik kawalerii ze starszeństwem z 1 czerwca 1919. Październik 1920 - wrzesień 1921 dowódca V Brygady Jazdy, wrzesień 1921 - maj 1929 dowódca 7 Brygady Jazdy/Brygady Kawalerii. Generał brygady z 1 stycznia 1927. Od stycznia 1927 pełniący obowiązki dowódcy 3 Dywizji Kawalerii. 31 maja 1929 przeniesiony został w stan spoczynku. Osiadł w Poznaniu. Po kampanii wrześniowej przedostał się do Francji, nie otrzymał tam jednak przydziału. Po ewakuacji do Anglii przebywał bez przydziału. Uczestniczył w spisku gen. S. Dęba-Biernackiego. Konsekwencji nie poniósł, przeszedł jedynie przez obóz Rothsay, wyspa Bute, Szkocja. Po wojnie osiedlił się w Wielkiej Brytanii, gdzie zmarł.

Odznaczenia: Virtuti Militari, Krzyż Walecznych - trzykrotnie